

Tiedekunta-Fakultet-Faculty Valtiotieteellinen tiedekunta		Laitos-Institution-Department Yhteiskuntapolitiikan laitos	
Tekijä-Författare-Author Uramo, Maija			
Työn nimi-Arbetets titel-Title Vanhemmuuden kohtaaminen lastensuojelussa			
Oppiaine-Läroämne-Subject Sosiaalityö			
Työn laji-Arbetets art-Level Pro gradu		Aika-Datum-Month and year 2008-04-14	Sivumäärä-Sidantal-Number of pages 125 s.
<p>Tiivistelmä-Referat-Abstract</p> <p>Tutkielmassa kuvataan vanhemmuuden ilmiötä yhteiskunnassa ja vanhemmuuden kiotoutumista lastensuojelun ideaan yhteiskunnassa. Oman näkökulman ilmiöön avaa vanhemman näkökulma vanhemman kokemusten pohjalta. Lastensuojelun asiakkuus on usein seurausta vanhempien tai perheen pulmatilanteista. Tällöin lastensuojellisten ongelmien määrittäminen palautuu perheeseen ja sen suhteisiin. Tutkimuskysymyksiä ovat: miten vanhemmuus näyttäytyy yhteiskunnasta ja sen käytännöistä kertovasta kirjallisuudesta nykyaikana, miten vanhemman paikka eli vanhemmuus asettuu lastensuojelun palvelujärjestelmässä ja miten vanhemmuus todellistuu erityisesti lastensuojelun asiakkuudessa tapauskuvauksen kautta.</p> <p>Tutkielman tutkimusstrategisen lähestymistavan kiinnekohta on tapaustutkimuksen viitekehyksessä. Aineistona on yhteiskuntatieteellinen kirjallisuus aihepiiriin liittyen, vanhemman kokemukset ja tutkijan oma kokemuksellinen aines käytännötyöstä. Empiirisenä aineistona on syvähaastatteluaineisto (8 tuntia): kertomuksena (A4, 5,5 tekstiliuskaa, rv. 1,5, pistekoko 12) ja litteroitua haastattelupuhetta 30 tekstiliuskaa (samat asetukset). Analyysimenetelmänä on teema-analyysi.</p> <p>Vanhemmuus ilmiönä aukeaa osaksi sukupuolijärjestelmää, perhettä ja yhteiskuntaa sekä erilaisina käytäntöinä. Vanhemmuus saa muotonsa ja laatunsa sen mukaan, kuinka aikuiset järjestävät parisuhteitaan. Vanhemmuuskysymykset ratkeavat sen mukaan, millaisia syitä perheongelmiin nähdään. Vanhemmuus ei ole lopulta kenenkään yksityisasia, sillä lapsen ja vanhemman suhteesta on myös valtio kiinnostunut. Vanhemmuuden paikan määrittelyyn liittyy monia ratkaisua vaativia kysymyksiä. On vastattava kysymykseen siitä, mihin vanhempaa lastensuojelussa tarvitaan, eli miten asiakkuus määritellään. On kyettävä vastaamaan myös kysymykseen sekä lapsen että perheen avuntarpeista. Juridishallinnollisesti lastensuojelun tarpeiden tulkinta paikantuu yhteiskuntatasolle ja toisaalta kuntatasolle, jolla lapsi- ja perhekohtainen lastensuojelu pannaan täytäntöön.</p> <p>Vanhemmuuden tukeminen ja vahvistaminen eli vanhemmuustyö tulee perustua vanhemmuuden tietoiseen arviointiin suhteessa asiakaslapseen ja erityisesti suhteessa aikuiseen itseensä. Tämän jälkeen on suunnitelmallinen, tavoitteeseen pyrkivä muutos lapsen ja koko perheen hyvinvointiin mahdollista. Muutostyön painopisteet sosiaalityössä vaihtelevat työskentelyprosessissa, vaikka lapsi määrittyy lapsi- ja perhekohtaisen lastensuojelun asiakkaaksi. Oleellista on ymmärtää, että kyseessä on joko yksi samanaikainen, välillä painopisteitä vaihtava tai kaksi rinnakkaista, samansuuntaista muutostyöskentelyn prosessia, joilla molemmilla on omat tai sitten yhteiset kulminaatiopisteensä: palveluntarvetta ja muutosta arvioiva suunnitelmallinen ja tavoitteellinen sosiaalityö. Vanhemman saaminen samaan kuvaan lapsen kanssa on mahdollista lastensuojelussa ja yleisemminkin sosiaalityössä, mutta se vaatii niin toiminnan ideologiaan kuin käytäntöihin muutosta.</p>			
<p>Avainsanat-Nyckelord-Keywords</p> <p>vanhemmuus</p> <p>isyys</p> <p>äitiys</p> <p>vanhemmat</p> <p>isät</p> <p>äidit</p> <p>vanhempi-lapsisuhde</p> <p>sosiaalityö</p> <p>lapset</p> <p>lastensuojelu</p> <p>asiakaslähtöisyys</p> <p>lapsikeskeisyys</p> <p>lapsen asema</p> <p>perhekeskeisyys</p> <p>tapaustutkimus</p>			
Säilytyspaikka-Förvaringsställe-Where deposited			
Muita tietoja-Övriga uppgifter-Additional information			